

Склад команди:

«НИВА» Вінниця

Президент клубу — В. Тичко
 Головний тренер — О. Іщенко
 Тренери — В. Атаманюк,
 О. Кацман, Ю. Сивуха

Воротарі:

№ В. Циткін (1966)
 № О. Остапенко (1977)
 № Ю. Сивуха (1958)

Захисники:

№ В. Кондратюк (1975)
 № В. Запорожченко (1969)
 № С. Боровський (1970)
 № І. Руснак (1966)
 № І. Макогон (1969)
 № О. Соболь (1968)
 № С. Новиков (1980)

Півзахисники:

№ О. Рябцев (1974)
 № В. Бровченко (1976)
 № О. Лактіонов (1971)
 № А. Марченко (1968)
 № А. Корпонай (1966)
 № Ю. Бондаренко (1972)
 № Є. Бурхан (1971)
 № Л. Федоров (1963)
 № В. Комарницький (1981)

Нападаючі:

№ Б. Фінкель (1968)
 № Є. Ястребинський (1969)
 № О. Бессараб (1978)
 № М. Єрмак (1976)
 № О. Бабійчук (1973)

Склад команди:

СК «Миколаїв» Миколаїв

Президент клубу — В. Южаков
 Головний тренер — А. Залєв
 Начальник команди — О. Кіршов
 Тренери — А. Миколаєнко,
 А. Ставка, Т. Коріонай

Воротарі:

№ О. Лавренцов (1972)
 № С. Поліщук (1974)
 № А. Ставка (1959)

Захисники:

№ С. Бугай (1972)
 № І. Єршов (1972)
 № В. Жениленко (1972)
 № С. Сілецький (1971)
 № О. Хромцов (1975)
 № А. Якушев (1977)
 № І. Волков (1965)

Півзахисники:

№ Д. Васін (1979)
 № І. Жабченко (1968)
 № Е. Ібрагімов (1976)
 № А. Коломієць (1976)
 № І. Корпонай (1969)
 № К. Поліщук (1970)
 № В. Пономаренко (1972)
 № Г. Скидан (1973)
 № О. Тарабрін (1973)

Нападаючі:

№ О. Галстян (1976)
 № Р. Забранський (1971)
 № С. Козлов (1978)
 № В. Мальцев (1975)
 № Т. Шейхаметов (1968)

Найнижчі ціни в регіоні!

Чекаємо вас
 за адресою:
 м. Вінниця,
 вул. Генерала Арабея, 3,
 тел: 35-62-90, 35-01-64

СБОРНИЙ

ФУТБОЛЬНИЙ КЛУБ
 «НИВА» ВІННИЦЯ

ФУТБОЛ

7-а першість України. Перша ліга

«НИВА» Вінниця — СК «Миколаїв» Миколаїв

ЦЕНТРАЛЬНИЙ
МІСЬКИЙ СТАДІОН
16 травня 1998 року.
Початок матчу о 18.00

35-й тур

«НИВА»
Вінниця

СК «Миколаїв»
Миколаїв

№ 21 (201) ПРОГРАМА

першість України

ФУТБОЛЬНИЙ МАРАФОН

Турнірна таблиця станом на 16 травня 1998 року

Команда	I	V	H	P	М'ячі	Очки
1 СК Миколаїв	31	25	5	1	75-12	80
2 Динамо-2	33	20	9	4	62-25	69
3 Металіст	32	19	9	4	56-21	66
4 Нива	33	19	5	9	49-22	62
5 Сталь	33	18	4	11	75-45	58
6 ФК Черкаси	32	15	8	9	38-30	53
7 Полісся	33	15	4	14	41-50	49
8 Нафтовик	32	13	10	9	40-37	49
9 Волинь	32	14	6	12	40-34	48
10 ФК Львів	33	14	5	14	52-35	47
11 Металург	32	14	4	14	33-47	46
12 Десна	33	12	9	12	33-42	45
13 ЦСКА-2	32	13	5	14	40-33	44
14 Поліграфтехніка	33	12	7	14	42-37	43
15 Явір	32	12	4	16	31-42	40
16 Кремінь	33	11	5	17	39-42	38
17 Буковина	32	9	10	13	27-38	37
18 Шахтар	32	11	4	17	44-56	37
19 Зоря	32	10	5	17	35-64	35
20 Верховина	33	7	9	17	30-54	30
21 Авангард-Індустрія	32	3	4	25	12-76	13
22 Хімік	32	3	3	26	21-76	12

34-й тур

11 травня

Хімік — Металіст	1	—	4
ФК Львів — ФК Черкаси	1	—	0
Верховина — ЦСКА-2	1	—	3
Сталь — Зоря	6	—	0
Шахтар — Авангард-Індустрія	6	—	0
Нафтовик — Кремінь	1	—	0
Явір — Поліграфтехніка	1	—	0
Волинь — Нива	2	—	0
Буковина — Полісся	0	—	0
Металург — Динамо-2	1	—	1
СК Миколаїв — Десна	3	—	1

35-й тур

16 травня

Полісся — Металург	—	—
Нива — СК Миколаїв	—	—
Поліграфтехніка — Волинь	—	—
Кремінь — Буковина	—	—
Авангард-Індустрія — Нафтовик	—	—
Зоря — Явір	—	—
ЦСКА-2 — Сталь	—	—
ФК Черкаси — Шахтар	—	—
Хімік — ФК Львів	—	—
Металіст — Верховина	—	—

Найближчі матчі за участю «Ниви»

Першість України.

Першість України.

Першість України.

36-й тур. «Нива» — «Металург». 19 травня.

37-й тур. «Десна» — «Нива». 24 травня.

38-й тур. «Динамо-2» — «Нива». 27 травня.

першість України

СКЛАДОВІ УСПІХУ

Шість сезонів СК «Миколаїв»

Роки	Ліга	I	V	H	P	М'ячі	Очки	Місце
1992/гр.«A»	Вища	18	3	4	11	12-29	10	9
1992/93	Перша	42	18	11	13	60-39	47	7
1993/94	Перша	38	25	6	7	76-32	56	2
1994/95	Вища	34	11	5	18	33-59	38	13
1995/96	Вища	34	10	8	16	37-53	38	16
1996/97	Перша	46	21	12	13	66-37	75	7

Миколаївський футбол, зрештою, як і вінницький, важко уявити собі поза вищою лігою. Глибокі історичні коріння, славні спортивні традиції, гучні перемоги в першостях, класний підбір виконавців, вражаючі показники відвідуваності стадіону — ось ті складові, які і визначають обличчя клубу найвищого рангу. Природно, що в чемпіонатах України миколаївська команда була зарахована в елітний дівізіон, однак перший свій сезон відверто провалила і на два роки опустилась на поверхню нижче. Згодом знову настав сплеск активності з тим, що знову розчарувати свого болівільника. Такі метаморфози з СК «Миколаїв» слід позувати з неритмічним фінансуванням команди, яке, немов барометр, показувало то «ясно» то «похмуро». Ось і колишній наставник колективу Євген Кучеревський, котрий втратував в останній момент СК «Миколаїв» у сезоні 1994/95 років від вильоту в першу лігу, через рік аналогічний поворот подій відвернути не зміг і в минулій першості разоміться з командою. На його місці почав працювати (одночасно виступаючи в ролі центрального захисника) Сергій Плуков, якому вдалося стабілізувати склад команди і добитися певних турнірних успіхів. Та все ж у той час президент клубу Віктор Вовченко шукав на посаду головного тренера спеціаліста з гучним футбольним іменем і плодом його активної роботи було представлення перед матчем СК «Миколаїв» — «Сталь» нового наставника колективу. Ним став Анатолій Заяєв, представляти якого просто нема необхідності, відзначимо тільки, що в миколаївський клуб він прийшов з молдавського «Конструктормула». У першому ж своєму інтерв'ю Анатолій Миколаїович заявив, що зробить уміст корабелів Команду й докладе всіх зусил, знань і досвіду, щоб вивести її на гідні ней позиції.

Закінчуючи короткий огляд минулого першості, відзначимо тих футbolістів, які внесли найбільший вклад до досягнення командою цілком прийнятного самого результату. Так, усі 46 матчів провів О. Лавренцов, 42 гри і 7 забитих м'ячів нарахунку В. По-

номаренка, С. Сілецький — 42/1, О. Галстян — 42/4, Р. Васильків — 41/2, С. Бугай — 37/7. Кращим бомбардиром команди став Є. Сонін, записавши в свій акти 15 голів у 35 зустрічах.

У коротке міжсезоння селекціонери СК «Миколаїв» попрацювали вище всяких похвал, сформувавши практично нову команду. В стартовій грі з «Хіміком» на полі з'явились десять дебютантів. Серед них добре відомі в українському футболі Іван Корпонаї, Геннадій Скидан, Артур Якушев, Толят Шейхаметов, Олександр Тарабрін... Під таке могутнє комплектування було поставлено і відповідне завдання на сезон — виграти місце в першості, яке дає право вже через рік стартувати у вищій лізі українського футболу. І слід відзначити, що підопічні А. Заяєва, зробивши важомий очковий задаток у першому колі, з цим завданням на наступній день справляються.

Неважаючи на практично сформований склад колективу, головний тренер миколаївців у пошуках довідсічених і перспективних футbolістів не зупиняється. На зимових зборах, які пройшли в Миколаєві, Криму, Ужгороді, А. Заяєв зробив перегляд великої групи гравців. Правда, з різних причин лише деякі з них поповнили команду, що говорить про високу вимогливість до виконавської майстерності «абітурієнтів».

І ще кілька слів про ділових партнерів СК «Миколаїв», без допомоги яких багато питань життєдіяльності команди залишились бід відкритими. Перш за все відзначимо соліную роботу у залученні фінансових коштів для футбольного колективу колишнього президента ФК В. Пальчика, колишнього і нинішнього міського голови, який зробив уміст корабелів Команду й докладе всіх зусил, знань і досвіду, щоб вивести її на гідні ней позиції.

На жаль, вінницька команда не має такої підтримки, що, по суті, є жирним «мінусом» у боротьбі проти своїх футбольних опонентів.

ВІДЛУННЯ МИNUЛИХ БАТАЛІЙ

Вінницькі «Локомотив» — «Нива» дуже часто зустрічалися з миколаївськими командами «Суднобудівник» — СК «Миколаїв». Тільки в першостях колишнього Союзу налічується 54 поєдинки всіх рангів та рівнів, в яких зустрічались обидва суперники. Вінничани і миколаївці завжди були на виду у футбольній Україні і не раз-не два вели очну боротьбу за п'єдестал пошані. Очевидно, тому баланс особистих зустрічей обох команд, що змагатимуться сьогодні, виглядає приблизно однаково, що говорить про непоступливість характерів суперників.

СРСР: клас «Б»	2-а група класу «А»	2-а ліга	2-а ліга (західна зона)			
1960 1:0	1:2	1971 0:0	0:1			
1961 1:0	1:2	1972 1:2	0:2			
1963 2:0	1:0	1973 0:2	0:0			
1964 1:1	1:0	1974 0:0	0:1			
1966 1:1	0:0	1975 4:2	0:3			
1967 3:1	0:0	1976 2:0	0:3			
1969 1:1	0:1	1977 1:2	0:3			
			1978 3:0	1:1	1985 2:2	2:1
			1979 0:1	0:1	1986 2:1	1:0
			1980 1:0	0:3	1987 4:0	0:1
			1981 1:0	0:1	1988 2:0	1:1
			1982 0:0	1:2	1989 3:0	0:0
			1983 0:1	1:4	1991 2:1	1:2
			1984 1:0	+:-		

Загальний баланс: 54+20=13-21, м'ячі: 51-53.

Примітка: у перших колонках графи «Результат» — матчі, проведені у Вінниці.

Не змінилась суттєво ситуація і в чемпіонатах та першостях України. Так, у прем'єрному турнірі «Весна-92» в Миколаєві успіх святкували гравці «Евіса» — 2:1 (Горячев, Мурадян-Косовський). У Вінниці ж фортуна була на боці «Ниви» — 2:0 (Косовський, Зубук). У першій лізі, через рік, чотири очки до свого активу записали подоляни — 2:1 і 1:0. Після повернення миколаївці у вищу лігу відбулися ще чотири зустрічі між Вінницею та Миколаєвом. Загальна перевага за нашими земляками. Перемоги 1:0 у сезоні 1994/95 років і 2:1 (1995/96 рр.) при одній нічні — 0:0 (1994/95) і поразці 0:2 через рік. Таким чином, до матчу першого кола сьомої першості реєстр суперників нараховував 8 матчів: +5=1-2, м'ячі 9-6.

Не секрет, що завдання «Ниви» і СК «Миколаїв» на цинішній сезон повністю співпадають і в цьому з'язку день 5 вересня 1997 року повинен був дати відповідь на запитання, хто із суперників сильніший. Нульова ніччя підкреслила рівність сил, хоча матч міг завершитись на користь будь-якої з двох команд.

Сімнадцять тисяч уболівальників — велика аудиторія. А коли прихильники господарів поля дружним хором скандували: «Миколаїв, Миколаїв!», то комашки пробігали не тільки по тілах гравців «Ниви», їх малочисельних шанувальників, а й, здавалось, по залізобетонному корпусу стадіону. Про значення поєдинку говорила не тільки баґаточисленна глядацька аудиторія, а й призначення ПФЛ, крім інспектора зустрічі, комісара в особі Євгена Лемешка.

Хронометраж

• На 6 хв., матчу після пропрілу Забранського захисникам «Ниви» з великими труднощами вдалося перервати політ м'яча, до якого рівався Шейхаметов, залишаючись з Циткіним практично сам-на сам.

• 9 хвилина. Фінкель головою виводить Гащина на чудову позицію — удар останнього відбиває передладина.

• 36 хвилина. Триходівка Марченко — Бондаренко — Гащин — захисники в кідку під м'яч відводять загрозу.

• 44 хвилина. Циткін у своєму штрафному майданчику перешкодив Шейхаметову завдати завершального точного удару.

• 45 хвилина. Штрафний у виконанні Руснака — Лавренцов з трудом відбиває м'яч.

• 51 хвилина. Іван Корпонай готовий святкувати успіх, але «ліберо» вінничан Руснак з лінії воріт м'яч виносить.

• 65 хвилина. Вона ледь не стала фатальною для «Ниви». Забранський, прийнявши м'яч на груди, з розвороту «вистрілює» по цілі — штанга. Повторний удар, і Циткін відбиває м'яч на кутовий. Подача — впевнено грав головою Бугай, але м'яч пролітає в метрі над воротами.

• 89 хвилина. Господарі поля виконують штрафний удар з лівого флангу. На вістрі атаки знову Забранський, потужний удар якого наш голкіпер відбиває кулаками.

• 91 хвилина. Радість вінницької команди і розчарування миколаївської публіки. Інспектор Семен Резнік і комісар Євген Лемешко відзначають високий рівень суддівства кіївської бригади арбітрів на чолі із Сергієм Дзюбою.

Юрій Бондаренко:

«У футбол приймають не тільки високих»

— Юра, якими причинами обумовлено твій перехід із запорізького «Торпедо» у вінницьку «Ніву»?

— Як і всі хлопці нашого нинішнього колективу, дав згоду про перехід у подільську команду після пропозиції, яка надійшла від її наставника Олександра Олексійовича Іщенка. У розмові з ним з'ясував, що перед колективом поставлені високі спортивні завдання, а з часом, як кажуть, в перспективі — створення класного футбольного ансамблю, який зможе конкурувати з провідними клубами країни. Довго не роздумував, практично одразу знайшов відповідь на це запрошення.

— Можливо, не останню роль у твоєму виборі зіграли й умови особистого контракту?

— Мій контракт нічим особливим не відрізняється від тих, які уклалі інші партнери по команді. Повірте, що «зіркових» пунктів у ньому нема, робота і винагорода за неї — реальні. На умови не скаржусь, претензій до керівництва клубу за їх виконання не маю.

— Знову запрошено в команду гравці уже працювали під керівництвом О. Іщенка. Ваші ж шляхи в минулому не перетиналися...

— Формально так. Але з «головним», коли Олексійович ще очолював «Зірку-НІБАС», контактував і мав усі шанси опинитися в Кіровограді. Однак сторони не домовились і тільки Вінниця та Запоріжжя прийшли до спільног зnamennika.

— Як почуваєшся в новій команді?

— Відмінно. Хороший колектив, умови для життя нормальні, подобається саме місто. В усікому разі в «Ніві», у Вінниці чужим себе не відчуваю.

— Чому сьогодні Юрій Бондаренко не має місця в основному складі?

— Особисто я бачу кілька причин в ситуації, яка склалася. Це і конкурентізація за місце на лівому фланзі півзахисника, і концепція гри, яку сповідує «Ніва» в матчах першості. Середня лінія повинна бути постійно мобільною, живою, підтримувати високий темп. Очевидно, тому найбільш часті заміни і корегування стосуються футbolistів середини поля. А, по великому рахунку, видніше, звичайно ж, тренеру, кого ставити або не ставити на матч.

— Практично в кожній грі тобі надається можливість вразити ворота суперника, але, на жаль, створити «маленьке диво» вдається рідко. У чому спроба?

— Я не форвард і в цьому зв'язку не володію, на жаль, тим завершальним рухом, тією чіткою вирішальною постановкою удару, які вважаються голевими. В таких ситуаціях хочу зіграти напевно, переважно — втрачаю секунди, а з ними — впевненість. Відношу ці фактори до суто психологічних, подолаю

Юрій Бондаренко — півзахисник. Народився 14.01.1972 року в м. Чернігові.

У футbolі з восьми років. Перший тренер — М.П. Чабайда.

Виступав за команди: «Десна» (Чернігів), «Торпедо» (Запоріжжя).

Жонатий. Дружина — Олена, дочка — Марія (6 років).

іх — почну поповнювати голевий актив.

— Твій невисокий зріст — помічник чи перешкода на футбольному полі?

— Не задумувався над цим. Своїм зростом задоволений, який є — такий є. У футбол далеко не завжди за ростом приймають, історія знає багатьох невисоких, але видатних майстрів. Так, у чомусь втрачаю, а деякожу.

— Збоку складається враження, що в тебе спокійний, дещо прихований, але цілком добродушний характер...

— З тим, що спокійний — згоден, але не прихований. Просто, можливо, менш емоційний, ніж інші, мені балакучий. Прагнущи жити розмірено, плавно. Серед друзів.

— Де познайомився з своєю дружиною і як швидко визначились з сімейним життям?

— З Оленкою подружився ще в сім років, адже доля звела нас в одному класі. Так що, вважайте, дружину і футбол вибрали для себе одночасно і йду в свою житті з ними поручоній. Розписались ми в Чернігові у 1991 році, а дещо пізніше дружина подарувала мені донечку Марію. Зараз вони живуть поруч зі мною, у Вінниці, що є для мене додатковим козиром у футбольній кар'єрі.